

ת"פ 21040/08/21 - מדינת ישראל נגד ולדימיר יזראילוב

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 21040-08-21 מדינת ישראל נ' יזראילוב(עציר)

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת נתניה

נגד

הנאשם: ולדימיר יזראילוב

בשם המאשימה: עו"ד לירן אוהיון ועו"ד שחר יערי

בשם הנאשם: עו"ד קארין בן עמי

מזדן

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בהסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות ניסיון התפרצות למקום מגורים כדי לבצע עבירה, לפי סעיפים 406(ב) ו-25 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין; גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

כתב אישום מתוקן

1. ביום 6.8.21 בשעה 12:50 לערך הגיע הנאשם לרחוב הגליל 14/4 בנתניה, לדלת ביתם הנעולה של נתנאל מימון (להלן: נתנאל) ואדרת מלכה, ניסה לפתוח את הדלת בחוזקה, ועזב את המקום (להלן: האירוע הראשון). בשלב זה יצא נתנאל מביתו והחל ללכת בעקבות הנאשם. הנאשם הגיע לרחוב הגליל 9 בנתניה כשמברג בידו, והחל לנסות לפתוח בכוח את דלת הכניסה לבניין. נתנאל שאל את הנאשם לפשר מעשיו, והלה השיב כי הוא מחפש דירה להשכרה בבניין. הנאשם נכנס ויצא ממספר בניינים נוספים, עד אשר הגיע לבניין ברחוב הר ציון 9, שם פרץ למחסן בכך שסובב מפתח שהיה נתון בצילינדר. הוא נכנס פנימה, גנב תיק גב, פטישון ודיסק חשמלי ויצא מהמקום (להלן: האירוע השני).

2. ב"כ המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, ניסיונו לפרוץ למספר מקומות, התנהגותו השיטתית המלמדת על תכנון ושיטת פעולה, העובדה כי עשה זאת לאור יום ללא מורא, ותוך סיכון של ממש להסלמה ולהתלקחות אלימה. היא הפנתה לפסיקה, ועתרה לקבוע מתחם ענישה אחד בין 18-32 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הדגישה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, אשר ריצה עונשי מאסר ממושכים, בעיקר בעבירות רכוש וסמים (עת/1). לפני פחות מארבע שנים (19.6.18) שוחרר ממאסר בן 24 חודשים בגין התפרצות לדירה והחזקת סם לצריכה עצמית. משכך עתרה לקבוע את עונשו ברף העליון, באופן שלא יפחת מ-28 חודשי מאסר, בצירוף מאסר מותנה מרתיע, קנס ופיצוי למתלוננים בגין פגיעה בפרטיות ונזק הנפשי (הרכוש הגנוב הוחזר לבעליו).

ב"כ הנאשם הצטרפה לבקשה לקבוע מתחם ענישה יחיד. היא טענה כי האירועים לא מגלים תכנון מוקדם או תחכום. באירוע הראשון לא היה מגע עם בני הבית, אירוע קצר של נגיעה בידית הכניסה, ואילו הפריצה למחסן נעשתה באמצעות מפתח שהיה אותה העת בצילינדר, ללא נקיטה באמצעים וללא שימוש בכוח. הרכוש הושב כאמור לבעליו, ואין יסוד לדרישת פיצויים בגין איזה מהאירועים. היא הפנתה לפסיקה וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, הדגישה את הודייתו של הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, תוך חיסכון בהבאת עדים ובזמן שיפוטי. הנאשם בן 57, אב לילדה בת 20, מוכר על ידי המוסד לביטוח הלאומי כבעל 71% נכות כללית לצמיתות (ענ/1); סובל מריבוי מחלות; תנאי מעצרו קשים, ולשיטתו איננו מקבל טיפול רפואי הולם; הוא סבל כל חייו ממצב נפשי שאינו יציב, חווה ניסיונות אובדניים, ניסיונות לגמילה מסמים ואף שולב ב'מלכישוע'. הוא שוחרר מבית הסוהר בפעם האחרונה בשנת 2018. קשייו התעצמו על רקע מגפת הקורונה, והוא סבל מלחץ ומצוקה שהובילו אותו לביצוע העבירות. כן הפנתה לכך שהנאשם שוחרר ממעצר בתנאים, בהמשך שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני, אך בשל קשיים לעמוד בתנאים המגבילים שב בהמשך למעצר ממש. ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש, לחודשי מאסר בודדים.

אחיו של הנאשם מר שלמה איזראילוב העיד לטובתו, וביקש מבית המשפט להתחשב במצבו הקשה של הנאשם, אשר סבל כל חייו ממחלות קשות שהשפיעו עליו פיזית ונפשית. בשנים האחרונות עשה הנאשם מאמצים לשקם את חייו, והעבירות שביצע הן בגדר מעידה חד פעמית. לדבריו, בני המשפחה מחכים שישתחרר ממאסר כדי לעזור לו.

הנאשם סיפר כי היה מכור לסמים משך כ-40 שנה. לדבריו, היה "עבד של הסם", והסבל היה נחלתם של כל בני משפחתו. הרשעתו האחרונה בגין עבירות שביצע לפני כ-6 שנים, עת היה מכור לסמים, אלא שמאז עבר גמילה שסייעה לחזרתו למוטב. הוא שיתף במצבו הרפואי, סיפר כי נותח פעמים רבות ונזקק לטיפול רפואי יקר. לטענתו, איננו זוכה לטיפול ראוי בין כותלי בית הסוהר. הוא הביע צער על מעשיו, שיתף כי לראשונה בחייו איננו צפוי להפעלת מאסר על-תנאי, וביקש את התחשבות בית המשפט במצבו הבריאותי ובנסיבותיו.

3. הצדדים ביקשו במשותף לקבוע מתחם עונש אחד הכולל את שני האירועים בגינם הורשע הנאשם. הגם שניתן היה לסבור אחרת, לא ראיתי להתערב בהסכמת הצדדים. לתוצאה שונה, במסגרתה נקבעו מתחמים נפרדים לארבע עבירות התפרצות/ניסיון התפרצות שהתבצעו במהלך שלושה ימים, שתיים מהן ברצף באותו היום, ראו ת"פ (נתניה) 29337-07-20 מדינת ישראל נ' טבאחי (23.6.21), וערעור שנדחה בעיקרו בהסכמה לאחר שני דיונים, עפ"ג (מרכז-לוד) 9393-10-21 טבאחי נ' מדינת ישראל (2.1.22, טרם פורסם).

4. דומה שאין חולק על כך שהנאשם ביצע עבירות פשוטות, לא מתוכננות, לא נעזר בתצפיות או במודיעין מוקדם, ללא שותפים או שימוש בכלי עזר (החזיק בידו מברג, אך לא עשה בו שימוש, וממילא נמחקה בהסכמה העבירה של החזקת כלי פריצה). התנהגותו מלמדת על "גנב של פעם", כזה שעובר מדלת לדלת בניסיון למצוא אחת פתוחה, או כזו שניתן לפתוח בקלות. כך האירוע הראשון, במהלכו ניסה לפתוח בכוח את דלת הבית, כך בהמשך, כשניסה לפתוח בכוח דלת כניסה לבנין, וכך באירוע השני, לאחר שדרכו צלחה ועלה בידיו לאתר מחסן בו הושאר מפתח בצילינדר, כפריצה הקוראת לגנב.

אף אחד מהאירועים לא הסב נזק רכושי לקורבנות, לאחר שבאירוע השני הוחזר הרכוש אותו גנב הנאשם. מנגד, לא ניתן להתעלם מהסכנה להתפתחות אירוע אלים, למצער באירוע הראשון, במהלכו נכחו אנשים בתוך הבית. אין צורך בדמיון מפותח כדי להעריך מה עלול היה לקרות אילולא היה הבית נעול, ואת הפחד שוודאי היה מנת חלקם של הנוכחים בשעה שחזו מבפנים בניסיונו של הנאשם לפתוח בכוח את הדלת. האירוע השני, אף אם מדובר במחסן, גרם ודאי לתחושת חוסר ביטחון ופגיעה קשה בפרטיות נפגע העבירה. מכאן, מקובלת עליי עתירת המאשימה לחייב את הנאשם בפיצויים לקורבנות.

5. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שמנעד הענישה בגין עבירת התפרצות לא מתוככמת נע ברף התחתון בין 8 לבין 12 חודשי מאסר, וברף העליון 24 חודשי מאסר, בתלות בנסיבות האירוע. ראו להלן:

עפ"ג (מחוזי חיפה) 51174-05-17 חאמיס גרבאן נ' מדינת ישראל (20.7.17). בית המשפט דחה ערעור של נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבית מגורים, גניבה והיזק לרכוש במזיד. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר (או קצת למטה מכך) לבין 24 חודשים.

ע"פ (מחוזי חיפה) 17277-02-13 מדינת ישראל נ' פסחוב (2.5.13). בית המשפט קיבל את ערעור המדינה על גזר הדין של המשיב שהורשע בביצוע עבירת כניסה והתפרצות לבית מגורים בצוותא. נקבע מתחם ענישה בין 8 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום רמלה) 55415-08-15 מדינת ישראל נ' בן חמו (8.11.16). הנאשם התפרץ לדירה, נטל שעון, מצית ונעלי ספורט ונתפס בכף. נקבע מתחם ענישה בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום ירושלים) 22854-10-15 מדינת ישראל נ' מפארגה (23.2.2016). הנאשם פרץ למחסן יחד עם אחר, גנב ממנו כלי גינון נכנס לרכב ועזב את המקום. הנאשם הודה והורשע בגין כך בעבירת התפרצות לבנין שאינו מקום מגורים או תפילה וביצוע גניבה לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין. נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר בודד של חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ירושלים) 20536-08-10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.7.13). הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של התפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה. נקבע מתחם ענישה בין 9 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום רמלה) 28679-09-09 מדינת ישראל נ' מוסלמאן (30.4.13). הנאשם פעל בצוותא עם אחר שהתפרץ לביתה של המתלוננת וגנב משם פרטי רכוש שונים. המתלוננת שבה לביתה ונתקלה בפורץ. בשלב זה נמלט הפורץ מן הבית, נכנס לרכבו של הנאשם, והשניים נמלטו מן המקום. נקבע מתחם ענישה בין 12 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

ת"פ (שלום באר שבע) 50969-06-12 מדינת ישראל נ' ממיסטבלוב (19.12.12). הנאשמים הורשעו בביצוע עבירה של כניסה למקום מגורים לשם ביצוע עבירה. נקבע מתחם ענישה בין 6 חודשי מאסר לבין 24 חודשים.

עיינתי בפסקי הדין שהגישו הצדדים. מטבע הדברים, כל אחד ניסה "למשוך" יותר בכיוונו, אך לא מצאתי שיש בהם כדי לשנות מהתוצאה. לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירות כמפורט לעיל, למדיניות הענישה הנהוגה ולמידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים: זכותם של נפגעי העבירה להגנה על רכושם, פרטיותם ומוגנותם, החלטתי לקבוע מתחם ענישה משותף בין 13-25 חודשי מאסר בפועל.

גזירת העונש בתוך המתחם

6. לקולה: הנאשם הודה בבית המשפט במיוחס לו, ובכך קיבל אחריות על מעשיו, הביע חרטה, חסך מהעדים את הצורך להתייצב בבית המשפט, ובהתאמה גם זמן שיפוטי לא מבוטל. כן התחשבתי במצבו הרפואי של הנאשם, בניסיונותיו בעבר להשתקם בסיוע בני משפחתו, בתקופת המעצר (כשלושה חודשים במצטבר) בתנאים קשים יותר ממאסר, בייחוד בהינתן מצבו הרפואי, כמו גם בתקופה בה היה נתון במעצר בפיקוח אלקטרוני.

לחומרה: עברו הפלילי של הנאשם מכביד. מדובר במי שהספיק לרצות עונשי מאסר רבים מאחורי סורג וברית, חלקם ממושכים, בעיקר בעבירות רכוש וסמים. ניסיון לשקמו לא צלח, וכתב האישום שלפנינו מוכיח זאת. הנאשם הוא בגדר "פגע רע", אשר שב ומזיק לחברה פעם אחר פעם. גילו המתקדם, עונשים קודמים ותהליך שיקומי ממושך לא סייעו בידו להפיק לקח ולשנות מדרכיו. במצב דברים זה יש לגזור על הנאשם עונש שיהלום את חומרת המעשים ומידת פגיעתו בחברה, בצד הצורך להרתיעו ולהרתיע אחרים שכמותו. אוסיף כי עצם החזקתו של הנאשם במאסר ממש יש בה כדי להגן על הציבור מפניו.

אשר לרכיבים הכספיים: בעבירות שכל מטרתן השאת רווח לעבריין על חשבון קורבן העבירה, לא ניתן להלום את גזירת הדין ללא השתתף קנס שיפגע בכיסו של הנאשם. בצד זאת, בהינתן מצבו הכלכלי העגום של הנאשם ובתקופת המאסר הממושכת, החלטתי לגזור קנס ברף נמוך. כן אחייב את הנאשם בפיצוי נפגעי העבירה, ולו באופן מתון, בגין הפגיעה בביטחונם ובפרטיותם.

7. אחר כל אלה החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 20 חודשי מאסר בפועל אשר יימנה מיום מעצרו - 24.11.21, בניכוי תקופת מעצרו מיום 6.8.21 עד 23.8.21.

ב. 8 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג פשע.

4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירת רכוש מסוג עוון.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.1.23 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיד.

ד. פיצויים בסך 2,000 ש"ח אשר ישולמו לכל אחד מנפגעי העבירה (עדי תביעה מס' 1 ו-2). סה"כ ישלם הנאשם פיצויים בסך 4,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-8 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 10.4.22 ובכל 10 בחודש שלאחריו. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח אדר א' תשפ"ב, 01 מרץ 2022, במעמד הצדדים.